

Radana Jančová: Akademická prokrastinace bakalářských studentů FHS

UK

Bakalářská práce

Fakulta humanitních studií UK

Posudek oponenta

Čím dál tím více se mi líbí témata bakalářských prací, která jsou přímo zaměřena na studium na naší fakultě. Jde mj. možná i projev skutečnosti, že FHS už vstupuje do fáze dospívání, protože „si může dovolit“ v různé míře reflektovat sama sebe. A zachovat přitom základní atributy své existence, totiž snahu o pochopení obsahů a o kritickou reflexi.

Práce Radany Jančové se zabývá tématem, který se bezprostředně vztahuje k liberálnímu studiu jako dalšímu atributu existence FHS UK. V širším smyslu je to dokonce téma, které se váže na možnosti a omezení současného liberalismu vůbec. Otázka – do jaké míry vede liberální studium k odkládání a vyhýbání se studiu samotnému, je pro řadu odpůrců liberálního studia otázkou zásadní a dokonce pokládanou se značnou škodolibostí...

Práce R. Jančové je pokusem o seriózní odpověď na tuto otázku. Vychází z výsledků užití dvou technik sběru dat na toto téma, totiž standardizovaného dotazníku, jehož prostřednictvím se „měří“ míra prokrastinace respondentů, a polostandardizovaného rozhovoru s týmiž respondenty. Kombinace těchto dvou technik bývá vysoce efektivní. Celkem šlo o 12 studentů FHS UK, značně diferencovaných jak pokud jde o věk, tak pokud jde o druh studia a konec konců i výsledky. Jde tudíž o sondu do této problematiky, která by měla vyústit v položení zásadních výzkumných otázek či dokonce hypotéz pro případné další zkoumání.

Výsledky jsou zajímavé, nesou řadu možností pro další výzkum, ale uvedeného metodického i věcného cíle nebylo plně dosaženo. Myslím si, že důvodem je řada nedůsledností, které se ve zpracování tématu objevují.

Typické je malé či skoro žádné provázání teoretické a empirické části. Nabízí se řada otázek, které lze snad shrnout do otázky proč zrovna autorka použila uvedená teoretická východiska, když jí nakonec povětšinou neslouží jako zdroj pro výzkumné otázky a operacionalizaci. Vzhledem k šíři záběru se občas „povede“ zjednodušení, které se následně vymstí. (Např. pojetí motivace a její vztah k chování, různé teorie motivace, bez zdůvodnění výběru, položení teoretických poznatků jaksi „vedle sebe“ bez vzájemného vztahu a následného využití, atd.) Podobně je obtížně vysledovatelný vztah mezi položenými výzkumnými otázkami (str. 23) a teoriemi na jedné straně, ale také mezi těmito otázkami a „klíčovými tématy“ a konečně i mezi těmito otázkami a výsledky rozhovorů. Takže možnost případného pokusu o zobecnění se vytrácí. Je to škoda, protože větší důslednost v provázání by nevyžadovala vlastně žádnou práci navíc a mohla by vést k lepším výsledkům.

Samotná zjištění jsou pozoruhodná a mohou mít i obecnější význam, než je vztah k prokrastinaci. Nabízí se přece jen otázka, co autorce vyšlo pokud jde o potřebu zlepšení (Zdokonalení? Dopracování?) postupů liberálního studia na FHS právě ve vztahu k výrazným možnostem pro prokrastinaci studentů, které tento model studia nabízí.

Ze sociologického hlediska je škoda, že se autorka nezmiňuje vlastně nikde o sociálních vlivech na prokrastinaci. Přitom se nabízí právě otázky spojující „atmosféru instituce

liberálního vzdělávání“ s „rozvolněným přístupem ke studiu“. A samozřejmě vlivy skupinových tlaků a dynamiky.

Poslední otázka je na snadě: jak je na tom autorka s prokrastinací? Nebo konkrétněji – jak probíhalo zpracovávání její bakalářské práce ve všech etapách – od hledání tématu, až po dopsání do předávané podoby právě ve vztahu ke zkloumanému tématu?

Práce Radany Jančové naplňuje, podle mého názoru, kritéria pro bakalářskou práci. Doporučuji ji proto k obhajobě. Pro originalitu tématu a odvahu pustit se do něj i pro seznámení se s důležitými literárními zdroji a pro zvládnutou empirickou část zkoumání ji navrhuji ji ocenit jako velmi dobrou.

Libor Prudký
FHS UK

Praha, 2.8.2012